

рилз на челоуѣческій-а родъ отъ сзтвореніе-то на свѣтъ-а до искѹпленіе-то мѡ, и като чи да са пре-наска, зарадъ неманіе-то на челоуѣчески-тѣ дѹми за достойнѡ хвалѡ, споманѹва ангелскѡ-тѡ пѣснь, коѹ-то е чѹлз Ісаїа отъ уста-та на Серафими-тѣ, кои-то е видѣлз Ёзекїилз като орлы, телцы, ле-воѹе и хора, и гласно извиква: „повѣднѹю пѣснь поѹше, копїѹше, взыкаѹше и глаголюше.“ А пѣв-цы-тѣ като чида и тѣ дохождатъ отъвнз себе си, найнапредъ отговарятъ сзсз рѣчи-тѣ на самы-тѣ ангели, като чи сѡ на небе-то: сватъ, сватъ, сватъ, господъ Саваотъ, исполнъ небо и земля славы твоѹе.“ подиръ това и на земѹ-тѡ поздра-ваватъ господа сзсз дѹмы-тѣ на еврейски-тѣ деца, кои-то излѣзохѡ да посрещнатъ давидовъ-а сынъ сз клончета: „осанна въ вышнихъ! благословенъ градый во имя господне!“ Въ този часъ, както казва свѣтый Іоаннъ Златоустъ, много свѣтцы вижда-вахѡ въ олтарь-а ангелы, че слѹжатъ сзсз тѣхъ, а предъ свѣтѡ трапезѡ стоѹтъ сзсз страхъ.

Сега дохажда и сама-та вечерѡ Христова. Вла-дика-та вмѣсто самага спасителя, като показва сзсз рѡкѡ-тѡ си свѣтый-а хлѣбъ, изрекѡ дѹмы-тѣ господни: земете, еждете, това е мое-то тѣло, кое-то са чѹпи за васъ, за да ви са опростѹтъ грѣхове-тѣ;“ подирѣ показѡ чашѡ-тѡ и рекаъ: „пїйте отъ нѡѹ синца, та е моѡ-та крѡвъ, коѡ-то са излива за васъ и за много дрѹги, за да ви са опростѹтъ грѣхове-тѣ,“ и този драговол-ный приносъ синовный, (кой то дїаконъ-а дѣржи